

Sri Ramana Gita

Ganapati Muni

Beograd 1997.

Naslov originala:

SRI RAMANA GITA
(With Sanskrit text and Revised English Translation)

Published by:

T. N. Venkataraman

President: Board of Trustees, Sri Ramanasramam
Tiruvannamalai, India

Izdavač:

AV ARUNAČALA

Izdavački savet:

Slobodanka Kalauzović, Vlada Ribar

Urednici:

Slobodanka Kalauzović

Dojna Lapadat

Stručni saradnik:

Ivan Antić

Lektura i korektura:

Dojna Lapadat

Grafička oprema i kompjuterska pripema:

Izdavač

Beograd, oktobar 1997.

Sadržaj

Posveta

Ova knjiga je s najiskrenijom Ljubavlju i Zahvalnošću posvećena predivnom Biću i Prijatelju, Dojni Lapadat, bez koje bi ovo prekrasno biserje božanskih Reči ležalo skriveno, negde u dalekom kutku Svemira...

Predgovor sanskritskom izdanju

Pred nama je knjiga uputstava Bhagavana Sri Ramane Maharshija, koji blista kao otelovljenje Svetlosti Jnane (Znanja) na Arunachali (Tiruvannamalai). U ovom predgovoru nije dotaknuta sadržina knjige, u nadi da će intuitivni čitaoci poželeti da sami prouče i razumeju njenu suštinu. Delo o velikoj nauci Yoge, napisano je u formi aforizama. Ko bi to mogao bolje da uradi? Možemo samo da ustanovimo da su tajne Mantra Yoge, Raja Yoge, Jnana Yoge i Bhakti Yoge znalački predočene.

U čast velikog Učitelja Sri Ramane, knjiga je nazvana Sri Ramana Gita.

Kao što je u Bhagavad Giti Bhagavan Vasudeva Učitelj, a Bhagavan Krishna Dwaipayana onaj koji zapisuje njegove reči, ovde je Učitelj Bhagavan Sri Ramana Maharshi, i sledeći Ga, Vasishta Ganapati Muni je napisao ovu knjigu. Ipak postoji jedna razlika. Učesnika u razgovoru ima više; autor je jedan od njih.

Razgovori nisu bili vođeni u istom danu, o čemu svedoči njihov hronološki sled. Može se jasno uočiti da je u oba slučaja, kada su postavljena pitanja i kada je Bhagavan na njih odgovarao i komentarisao ih, autor građu naknadno tematski raspoređivao u sloke.

Svoja pitanja, autor je jasno istakao, koristeći se prvim licem jednine (Ja). Drugi stih u drugom poglavlju je napisao sam Bhagavan. U ostalim stihovima tog poglavlja autor je analizirao značenje Bhagavanovog stiha.

Peto i šesto poglavlje predstavljaju Bhagavan Sri Maharshijevo učenje. U ostalima, odgovori slede pitanja.

Zaključićemo sa nekoliko poznatih podataka o Učitelju i autoru.

Učitelj, Bhagavan Sri Ramana Maharshi, rođen je u godini Pramathi 1, meseca Dhanus (Strelac) pod zvezdom Punarvasu. U godini Durmukhi, u mesecu Simha (Lav), dostigao je samorealizaciju pomoću Božanske Milosti, napustio porodični

dom i došao na Arunachalu², gde još uvek blista u svom trajnom postojanom Jedinstvu³.

Rođen je u Trisulapura (Tiruchuzhi) u Pandya provinciji, od oca čuvenog Bramina Sri Sundaram Iyera iz loze Parasara, i majke Alagammal. Još kao dečak je postao Paramahansa (Mudrac najvišeg reda), direktno od Brahmacharyasrama.

Podučavanje Sri Maharshija nije zavisilo od knjiškog (teorijskog) znanja, anumana (logičkog zaključivanja), niti od pramana (ranijih autoriteta). Podučavao je jedino na osnovu vlastitog iskustva ili svojim unutrašnjim viđenjem. Obožavan je kao Guru od mnogih pripadnika tri struje (Advaita, Dvaita, Vasishtadvaita). Mnogi prosvetljeni učenici su videli Maharshija rasplintog u Njegovom trajnom prirodnom Jedinstvu, kao inkarnaciju Boga Guhe (Skanda). Sam autor, koji je bio najpredaniji učenik, uzdizao je Učitelja kao takvog. Ono što je spoznatljivo samo kroz spiritualnu viziju, mi nismo kompetentni da procenjujemo. Jedino možemo reći da verujemo u To.

Autor Sri Ganapati Muni je sin Sri Narasimha Sastri iz loze Vasishta, potomak Kumodopala (Kaluvaryai) iz oblasti Visakhapatnam. Rođen je u godini Bahudhanya¹ u mesecu Vrischika (Škorpija), pod zvezdom Makha. U godini Plavanga je postao učenik Sri Maharshija². Ovaj veliki čovek tapasa dostigao je Unutrašnje Prosvetljenje u godini Dhatru³, sedmog dana, u svetloj polovini meseca Sravana.

Ne postoji ni najmanja sumnja da će predano proučavanje ovog dela doneti jasno znanje o stazi yoge, i biti od neizmerne pomoći tragaocima za znanjem i onima koji praktikuju Yogu.

Obožavalac—obožavaocima

Prvo poglavlje

O VAŽNOSTI UPASANA

1. Klanjam se Maharshiju Ramani, Kartikeyi² u ljudskom obličju, i u ovom uzvišenom delu iznosim njegovo učenje.

2. & 3. U godini 1913. ere hrišćanstva, na dvadeset deveti hladan decembarski dan, kada su svi učenici sedeli okolo, posvećenih umova, pitao sam Bhagavana Maharshija za konačne odgovore (na pojedina pitanja).

Prvo pitanje:

4. Da li se Mukti³ ostvaruje jednostavno, uklanjanjem razlika između stvarnog i nestvarnog, ili postoje i druga sredstva za okončanje vezanosti?

Drugo pitanje:

5. Da li je proučavanje svetih spisa samo po sebi dovoljno da oslobodi one koji su željni znanja, ili je duhovna vežba, prema Učiteljevim uputstvima takođe neophodna?

Treće pitanje:

6. Kako se sthitaprajna¹ prepoznaje kao takva? Da li poznavanjem snage njenog prosvetljenja, ili po odvojenosti od objektivnog opažanja?

Četvrto pitanje:

7. Na osnovu kojih pokazatelja učeni ljudi mogu da prepoznaju jnanija?

Peto pitanje:

Da li jedino samadhi² vodi ka jnani i da li se pomoću njega ostvaruje željeni (materijalni) plod?

Šesto pitanje:

8. Ako neko praktikuje yogu sa određenom željom i na kraju postane sthitaprajna, da li će ta želja takođe biti ispunjena?

9. Slušajući ova moja pitanja, Bhagavan Sri Ramana Rishi, da odagna moje sumnje, i u veličini svoje milosti, govoraše ovako:

Odgovor na prvo pitanje:

10. Prebivanje u samom Sopstvu oslobađa od svih zarobljenosti. Kada se otklone razlike između stvarnog i nestvarnog, dolazi do neprianjanja.

11. Za jnaniya više ne postoje vezanosti. On uvek boravi u samom Sopstvu. On ne doživljava univerzum nestvarnim i različitim od sebe.

Odgovor na drugo pitanje:

12. Onaj koji traga za znanjem, ne dostiže cilj samo proučavanjem spisa. Istina je da bez upasana nije moguće dostići krajnji cilj.

13. Doživljaj prirodnog stanja, za vreme duhovne vežbe, naziva se upasana, a kada ovo stanje postane stabilno i trajno, to je jnana.

14. Kada, napuštajući čulne objekte, pojedinac boravi u sopstvenoj istinskoj prirodi poput plamena jnane, ovo stanje bivanja se naziva Sahaja Sthiti.

Odgovor na treće pitanje:

15. U postojanom i prirodnom stanju, kroz Vrhovnu Tišinu, oslobođenu od svih vasana¹, jnani je, bez ikakve sumnje, spoznao sebe.

Odgovor na četvrto pitanje:

16. Ostvarenjem jedinstva sa svim bićima nečija (postignuta) jnana se potvrđuje.

Odgovor na peto pitanje:

17. Kada je težnja ka samadhiju započeta sa željom, želja će, takođe, sigurno uroditi plodom.

Odgovor na šesto pitanje:

18. Ako pomoću praktikovanja yoge sa željom, neko postane sthitaprajna, njegove želje mogu biti ispunjene, ali ga one više neće radovati.

Ovo je prvo poglavlje nazvano „O važnosti Upasana” u Sri Ramana Giti, Nauci o Brahmanu i Spisu o Yogi, sastavljeno od Ramaninog učenika Vasishta Ganapati.

Drugo poglavlje

TRI PUTA

1. U Chaturmsyil 1915. godine, u eri Božjeg Sina, Bhagavan Sri Ramana Maharshi je suštinu svog učenja iskazao u sledećem stihu:
2. U unutrašnjosti pećine–srca Brahman usamljen sija kao Atman, koji direktno i neposredno predstavlja Ja, kao Ja. Uđi unutar srca ispitujući um, ili zaranjanjajući u unutrašnju dubinu, ili pomoću kontrole daha, i boravi u Atmanu.
3. Ko god da razume ovaj stih, suštinu Vedante, iskazanu od Bhagavana Maharshija, više nikada neće ponovo biti ophrvan sumnjom.
4. U prvom delu ovog stiha, Bhagavan je istakao mesto Sopstva u ovom vidljivom telu od pet elemenata.
5. U spisima je potvrđeno postojanje Sopstva, odbace–no je gledište različitosti sa Bogom, a direktni doživljaj istine dokazan, sa istovremenim odbacivanjem različitih opisa Sopstva.
6. U drugom delu stiha je data instrukcija za vežbu kroz tri različite metode koje su u suštini iste.
7. Prvi put se naziva margana, osvajanje; drugi majjana, uranjanje; treći prana–rodha, kontrola daha.

Ovo je drugo poglavlje nazvano „Tri puta” Sri Ramana Giti, Nauci o Brahmanu i Spisu o Yogi, sastavljeno od Ramaninog učenika Vasishta Ganapati.

Treće poglavlje

UZVIŠENI ZADATAK

1. U trećem poglavlju mi zapisujemo, na ushićenje mudrih, razgovor vođen između Daivarate i Acharya Ramane.

Daivarata:

2. Šta je uzvišeni zadatak čoveka u samsari? Neka Bhagavan bude milostiv i odluči da mi to razjasni.

Bhagavan:

3. Posvećenik mora otkriti sopstvenu prirodu koja leži u osnovi svih dela i njihovih plodova.

Daivarata:

4. Ukratko, kojim se sredstvom može spoznati prava priroda? Šta treba činiti kako bi postigli uzvišenu unutrašnju viziju?

Bhagavan:

5. Istrajnim povlačenjem svih misli sa čulnih objekata, pojedinac bi trebalo da ostane utemeljen u mirnom istraživanju, bez objekata.

6. Ovo je, ukatko, sredstvo za spoznavanje nečije sopstvene stvarne prirode; ovaj napor po sebi donosi uzvišenu unutrašnju viziju.

Daivarata:

7. O, Najbolji od Mudraca, da li će niyame i dalje po-magati duhovna stremljenja, sve do konačnog postignuća uspeha u yogi?

Bhagavan:

8. Niyame zaista pomažu u početnim naporima aspiranata. One otpadaju same od sebe kod onih koji su napredovali u meditaciji.

Daivarata:

9. Da li ponavljanje mantrе donosi isti rezultat kao i mirno praktikovanje čistog ispitivanja bez objekata?

Bhagavan:

10. Uspeh postižu tragači početnici koji neprekidno i mirnog uma ponavljaju mantrе ili pranavu2.

11. Ponavljanjem mantri ili samo čistom pranavom, um se povlači od čulnih objekata i postaje istovetan sa svojim istinskim Bićem.

12. Ovaj divan razgovor je održan sedmog dana meseca jula, 1917. godine.

Ovo je treće poglavlje nazvano „Uzvišen zadatak” u Sri Ramana Giti, Nauci o Brahmanu i Spisu o Yogi, sastavljeno od Ramaninog učenika Vasishta Ganapati.

Četvrto poglavlje

PRIRODA JNANE

Prvo pitanje:

1. O, Najbolji od Mudraca, šta je jnana? Da li je jnana vritti: „Ja sam Brahman”, „Brahman je Ja”, ili: „Ja sam sve”?
2. Ili, da li je jnana vritti „Sve ovo je Brahman”, ili se ona razlikuje od ova četiri vritti?
3. Bhagavan Ramana Muni, moj Guru, graciozno je slušao zapitkivanje svog učenika, i govorio ovako:
4. „Sve ove vritti su, bez sumnje, samo koncepti uma. Mudar kaže da je jnana čisto bivanje u samom Sopstvu”.
5. Slušajući ove reči Gurua, koje rasteruju neznanje, pojavila se sledeća sumnja, i ja sam Ga ponovo zapitao.

Drugo pitanje:

6. O Gospodaru Mudraca, može li se Brahman spoznati kroz vritti? Budite milostivi da raspršite ovu sumnju koja se pojavila u mom umu.
7. Slušajući ovo pitanje, Rishi, prijatelj onih koji obožavaju njegovo stopalo, okupao me je svojim pogledom i odgovorio ovako:
8. „Ako vritti istraje u spoznaji Brahmana koji predstavlja samo Sopstvo, tada se vritti ispoljava u obliku Sopstva i gubi svoje odvojeno postojanje.”
9. Ovaj kratak uzbudljiv razgovor vodili smo na dan dvadest prvog jula, 1917. godine.

Ovo je četvrto poglavlje nazvano „Priroda Jnane” u Sri Ramana Giti, Nauci o Brahmanu i Spisu o Yogi, sastavljeno od Ramaninog učenika Vasishtha Ganapati.

Peto poglavlje

NAUKA O SRCU

1. U prethodno pomenutoj godini, u noći devetog avgusta, Ramana Muni je iscrpno kazivao o Srcu.
2. Ono iz čega sve misli oteletvorenih bića izranjaju, naziva se Srce. Sve što ga može opisati samo su mentalni koncepti.
3. Za „Ja”–misao se kaže da je koren svih misli. Ukratko, ono iz čega „Ja”–misao izranja je Srce.
4. Ako se Srce nalazi u anahata chakri¹, zašto praktikovanje yoge počinje od muladhare²?
5. Ovo Srce je drugačije od fizičkog organa koji pumpa krv. Reč „hridayam” sastavljena je od „hrit”, što znači „centar koji sve usisava”, i ayam, što znači „Ovo”, i označava Sopstvo.
6. Mesto ovog srca je na desnoj strani grudi, ne na levoj. Svetlost (svesnosti) teče od Srca kroz sushumnu¹ do sahasrare².
7. Odatle ona teče po celom telu i svi doživljaji sveta izranjaju. Videći ih različitim od Svetlosti, čovek se izgubi u samsari³.
8. Sahasrara onog koji boravi u Sopstvu nije ništa drugo do čista svetlost. Svaka misao koja se tada pojavi, ne može više opstati.
9. Čak i kada se objekat, zahvaljujući svojoj blizini opazi u umu, to nije smetnja yogi, pošto um ne primećuje razliku.
10. Stanje postojane i jednousmerene svesnosti u kome se čak i objekti opažaju, naziva se sahaja sthiti. Stanje u kojem objekti ne postoje, naziva se nirvikalpa samadhi.
11. Ceo univerzum je sadržan u telu, a celo telo je u Srcu. Iz toga proizilazi da ceo univerzum ispunjava Srce.

12. Univerzum nije ništa drugo do um, a um nije ništa drugo do Srce. Tako cela priča o univerzumu dostiže vrhunac u Srcu.

13. Srce daje život telu, kao što Sunce daje život svetu. Um u sahasrari je nalik orbiti Meseca u svetu.

14. Kao što Sunce daje svetlo Mesecu, isto tako Srce daje svetlost umu.

15. Smrtnik koji ne boravi u Srcu opaža samo um, poput svetlosti Meseca koja se vidi samo noću, u odsustvu Sunca.

16. Ne videći da je istinski izvor sjaja Sopstvo, a mentalno opažajući objekte odvojene od Sopstva, nezalica biva obmanut.

17. Jnani koji boravi u Srcu vidi svetlost uma utopljenu u svetlost Srca, kao mesečinu na svetlosti dana.

18. Mudar zna da je površno značenje prajname um, a da je Srce njeno pravo značenje. Vrhovna istina nije ništa drugo do Srce.

19. Predstava da je onaj koji vidi različit od onoga što je viđeno, je samo iluzija uma. Za one koji borave u Srcu, onaj koji gleda i ono što se gleda su isto.

20. Misaoni proces, zatočen slabošću, snom, iznenadnom srećom ili tugom, strahom itd., vraća se svom izvoru, Srcu.

21. Neuki ne zna da u takvim trenucima misao ulazi u Srce, ali onaj koji je u samadhiju to zna. Odatle nastaju razlike u nazivima.

Ovo je peto poglavlje nazvano „Nauka o Srcu” u Sri Ramana Giti, Nauci o Brahmanu i Spisu o Yogi, sastavljeno od Ramaninog učenika Vasishta Ganapati.

KONTROLA UMA

1. Pošto je objašnjena istina koja se odnosi na Srce, Sri Ramana Muni, najbolji među poznavacima istine, govorio je o metodi kontrolisanja uma.
2. Čovek vezan za čulne objekte je uvek opsednut mislima i pronalazi da mu je teško da kontroliše um, zbog snage njegovih vasana¹.
3. Čovek bi trebalo da kontroliše lutanje misli kontrolom daha i da ih, kao ukroćenu životinju, spreči da to čine.
4. Kontrolom daha se takođe postiže kontrola misli. Kada su misli kontrolisane, čovek stoji učvršćen na njihovom izvoru.
5. Kontrola daha znači istrajno posmatranje toka daha pomoću uma. Ovakvim stalnim posmatranjem daha, ostvaruje se kumbhaka.
6. Za one koji na ovaj način ne mogu postići kumbhaku, preporučuje se metod Hatha yoge.
7. To su: rechaka (izdisaj), koja bi trebalo da se izvodi jednu jedinicu vremena; puraka (udah), takođe jednu jedinicu; kumbhaka (zadržavanje daha), četiri jedinice. Na ovaj način se pročišćavaju kanali vitalne energije.
8. Kada se ovi kanali pročiste, postepeno se uspostavlja kontrola daha. Potpuna kontrola daha se naziva suddha kumbhaka.
9. Drugi, kao jnani, objašnjavaju rechaku kao presta–nak identifikacije „Ja sam telo”, puraku kao traganje za Sopstvom, i kumbhaku kao sahaja–sthiti ili obitavanje u Sopstvu.
10. Takođe se ponavljanjem mantri uspostavlja kontrola nad umom. Tako mantra i um postaju jedno sa pranom¹.
11. Kada slog mantre postane jedno sa pranom, to nazivaju dhyana, a kada dhyana postane duboka i stabilna, postiže se sahaya sthiti.

12. Takođe, stalnom povezanošću sa velikim prosvetljenim mudracima, um se stapa sa svojim izvorom.

Ovo je šesto poglavlje pod nazivom „Kontrola uma” u Sri Ramana Giti, Nauci o Brahmanu i Spisu o Yogi, sastavljeno od Ramaninog učenika Vasishta Ganapati.

Sedmo poglavlje

SAMOISPITIVANJE
SPREMNOST
I PRAKTIČNO ZNAČENJE

1. Ovo, sedmo poglavlje, beleži nadahnut razgovor između Karshnija iz reda Bharadvaja i Acharya Ramane.

Karshni:

2. Kakva je priroda samoispitivanja? Šta je svrha samoispitivanja? Da li neke druge metode mogu doneti veću korist?

Bhagavan:

3. Kaže se da je „Ja” – misao skup svih misli. Koren „Ja” misli mora da se istraži.

4. To se ne postiže proučavanjem spisa, već samoispitivanjem. Kada se pronade izvor, ego se utapa u njega.

5. Kada ego, koji je samo odraz Sopstva, potpuno nestane, ostaje samo istinsko Sopstvo u svojoj punoći i savršenstvu.

6. Kruna samoispitivanja je oslobođenje od patnje. Ovo je najuzvišeniji plod. Ne postoji ništa iznad njega.

7. Čudesne okultne moći mogu se zadobiti i na druge načine. Ali, konačna sloboda se može steći samo pomoću samoispitivanja.

Karshni:

8. Ko je sposoban za ovo ispitavanje?
Kako neko može znati da je zreo?

Bhagavan:

9 & 10: Onaj čiji je um pročišćen pomoću upasane, ili druge metode, ili zaslugom postignutom u prošlim životima; koji opaža nesavršenstvo tela i čulnih objekata, koji oseća unutrašnju odbojnost kadgod njegov um mora da funkcioniše među čulnim objektima, koji zna da telo nije večno, za njega se kaže da je sposoban za samoispitivanje.

11. Na osnovu ova dva pokazatelja, po osećaju trošnosti tela i neprianjanju za čulne objekte, može se prepoznati spremnost za samoispitivanje.

Karshni:

12 & 13: Da li su za onog ko je spreman za samoispitivanje, jer je stekao sposobnost razlikovanja čulnih objekata i za njih više ne prianja, obredna kupanja, sandhya1, ponavljanje mantri, prinošenjenje žrtava vatri, čantanje Veda, obožavanje Bogova, bhajani, hodočašća, žrtvovanja, davanje milostinje i vršenje posebnih duhovnih vežbi, i dalje od pomoći, ili je obavljanje svega navedenog samo gubljenje vremena?

Bhagavan:

14. Spremnim početnicima, sa slabljenjem vezanosti, sva će ova pomoćna sredstva ubrzo pročititi um.

15. Ispravna aktivnost uma, govora i tela uništava suprotnu aktivnost uma, govora i tela.

16. Ispravna aktivnost sposobnih, zrelih i nadarenih ličnosti, sa umovima besprekorno čistim, koriste svetu.

17. Čovek zrele mudrosti izvodi dela za učenje (svojim primerom) i za dobrobit drugih, ne iz straha da ne prekrši naredbe spisa.

18. Ispravni rad obavljen bez vezivanja i prianjanja, nije prepreka, o, najbolji od ljudi, na putu samoistraživanja.

19. Nije greh ako zrela ličnost koja praktikuje samoispitivanje ne obavlja opisane obrede. Samoistraživanje je samo po sebi najvrednije i najviše pročišćuje (od svih delanja).

20. Zrelim i spremnim tragačima se ukazuju dva životna puta: jedan je u odricanju od delanja za dobrobit zajednice; drugi – u delanju za dobrobit drugih.

Karshni:

21. Ako, pored samoispitivanja postoje i drugi putevi do nirvane, koliko ih ima? Neka Bhagavan bude milostiv da mi kaže.

Bhagavan:

22. Jedan teži da dostigne nešto; drugi traži „onog koji teži” ka dostignuću. Prvom će biti potrebno više vremena, ali će na kraju i on ostvariti Sopstvo.

23. Um onog koji meditira na jedan objekat postaje jednousmeren, što vodi obitavanju u Sopstvu.

24. Onaj koji meditira dostiže boravak u Sopstvu, čak i bez želje za tim. Tragač, s druge strane, idući svesno ka tome, takođe ostvaruje boravak u Sopstvu.

25. Bog, mantra, ili bilo koji drugi savršen objekat na koji se meditira, na kraju se utapa u veliko blještavilo Sopstva.

26. Cilj je ipak uvek isti; kako za onog koji meditira, tako i za onog koji praktikuje samoistraživanje. Jedan postiže mir kroz meditaciju, a drugi kroz Znanje.

Ovo je sedmo poglavlje nazvano „Samoispitivanje–spremnost i praktično značenje” u Sri Ramana Giti, Nauci o Brahmanu i Spisu o Yogi, sastavljeno od Ramaninog učenika Vasishta Ganapati.

Osmo poglavlje

NA SCENI ŽIVOTA

1. U odgovoru na drugo pitanje Karshnija, Bhagavan je objasnio dužnosti koje se odnose na četiri Ashrame1.
2. Bilo da je neko neženja ili domaćin, pustinjač ili sannyasin, žena ili shudra, svako ko je zreo i sposoban, može istraživati o Brahmanu.
3. Uređenje ashrama služi da se ubrzano napreduje u dostizanju Vrhunskog. Za one sa veoma zrelim umovima, ovo načelo se ne odnosi.
4. Ovo uređenje je bilo propisano na takav način, kako bi svakodnevni život mogao da teče neometano. Dužnosti prve tri ashrame nisu u suprotnosti sa jnanom.
5. Sannyasa je čista jnana, a ne oker odeća ili obrijana glava. Ipak, ova ashrama služi da zaštiti i otkloni razne prepreke na putu.
6. Energija koja je razvijena kroz disciplinu, učenje i napredovanje u Znanju na stazi brahmacharye, u kasnijem životu sve više isijava.
7. Čistotom u brahmacharya, postiže se duhovna čistota domaćina. Domaćinova ashrama je dobrobit za sve.
8. Čak i za domaćina, ukoliko je potpuno nevezan, Vrhunsko Svetlo, bez ikakve sumnje, isijava.
9. Učeni određuju tapas1 za treću ashramu. U ovoj ashrami može se biti sa ili bez žene (muža).
10. Yogiju zrelog uma, čiji su gresi sagoreli tapasom, četvrta ashrama dolazi sama od sebe, u određeno vreme.
11. Ovo učenje u sedmom i osmom poglavlju je darivano od Bhagavana dvanaestog avgusta, iste, 1917. godine.

Ovo je osmo poglavlje nazvano „Na sceni života” u Sri Ramana Giti, Nauci o Brahmanu i Spisu o Yogi, sastavljeno od Ramaninog učenika Vasishta Ganapati.

Deveto poglavlje

PRESECANJE ČVORA

1. U noći, četrnaestog avgusta, s poštovanjem sam postavio Maharshiju pitanje o granthi bheda1, na koje čak i učeni sumnjaju.
2. Sjajni Bhagavan, Sri Ramana Rishi, slušao je moje pitanje izvesno vreme, i na svoj božanski način kazivao.
3. Spoj tela i Sopstva naziva se granthi. Čovek jedino pomoću ove veze može biti svestan tela.
4. Ovo telo je neosetljivo. Sopstvo je čista svest. Veza između njih se ostvaruje kroz intelekt.
5. O, dete, telo funkcioniše okruženo zračećom svetlošću čiste svesnosti. Usled činjenice da se svet u snu ne pojavljuje, može se zaključiti da Sopstvo postoji.
6. Poput suptilne sile, svetlo svesti protiče kroz nadi u telu, kao što električna energija prolazi kroz žice.
7. Svetlost čiste svesti u samom centru obasjava celo telo, kao što Sunce obasjava čitav svet.
8. Zahvaljujući svetlosti koja ga potpuno prožima, čovek kroz telesno iskustvo postaje svestan jednog centra zračenja, koji mudraci nazivaju Srce.
9. Zbog kretanja energije kroz nadije, čovek postaje svestan toka svetlosti svesti. Energija se kroz telo kreće specijalnim nadijima.
10. Poseban nadi, kroz koji protiče čista svest nazvan je sushumna. On se takođe naziva atma nadi, para nadi i amrita nadi.
11. Pošto svetlost prožima celo telo, čovek se vezuje za njega, identifikuje ga sa Sopstvom i na taj način doživljava svet različitim od sebe.
12. Kada nadaren pojedinac odbaci vezanosti, ne identifikuje sebe sa telom i sledi jednousmereno istraživa–nje, dolazi do komešanja u nadijima.

13. Ovim komešanjem, Sopstvo se odvaja od drugih nadija. Čvrsto se držeći jedino amrita nadi, ono isijava.

14. Kada blistava svetlost svesti sija jedino u atma nadiju, tada ništa drugo ne isijava, do Sopstvo.

15. Za jnanija pojavni oblici više nemaju odvojeno postojanje. On poznaje Sopstvo tako jasno, kao što neznalica poznaje telo.

16. Onaj za koga jedino Atman sija, u unutrašnjosti, spolja i svuda tako jasno, kao što za nezalicu sijaju objekti, je onaj ko je prekinuo sve vezanosti.

17. Veza je dvostruka; jedna je vezanost za nadije, a druga mentalna vezanost. Iako suptilno, kroz vezu za nadi, ipak se opaža čitav svet.

18. Kada se svetlost povuče iz svih nadija i prebiva samo u jednom, veza (između svesnosti i tela) se prekida i svetlost isijava kao samo Sopstvo.

19. Kao što usijana gvozdena kugla izgleda kao vatra, ovo telo, usijano u vatri samoistraživanja, sija kao Sopstvo.

20. Stare vasane tela (misli, itd) tako bivaju uništene. Postajući nezavistan i oslobođen vezanosti za telo, čovek više nema osećaj da dela.

21. Pošto više nema osećaj delanja, njegova karma, tako je rečeno, je potpuno uništena. Pošto uviđa da ništa osim Sopstva ne postoji, u njemu se više ne bude sumnje.

22. Jednom, kada je nada čvor presečen, pojedinac više neće biti ograničen telom. Ovo nazivaju stanjem vrhunske snage i vrhunskog mira.

Ovo je deveto poglavlje nazvano „Presecanje čvora” u Sri Ramana Giti, Nauci o Brahmanu i Spisu o Yogi, sastavljeno od Ramaninog učenika Vasishta Ganapati.

Deseto poglavlje

O DRUŠTVU

1. Zabeležili smo u ovom desetom poglavlju, razgovor između Yati Yoganathe i Maharshi Ramane, koji je ponovo obradovao okupljene.

Yoganatha:

2. O, Veliki Mudraču, kakav je odnos između društva i njegovih članova? Gospodaru, budi milostiv da za dobrobit društva ovo objasniš.

Bhagavan:

3. Društvo sačinjeno od sledbenika različitog načina života, o, najbolji od sadhua, nalik je telu, a njegovi članovi nalik njegovim udovima.

4. O, asketo, članovi napreduju radeći za dobrobit društva, kao što udovi služe telu.

5. Kroz misli, govor i delanje pojedinac bi uvek trebalo da služi interesima društva, kao i da podstiče ostale da čine isto tako.

6. Trebalo bi da svako radi na unapređenju svog okruženja, što će pomoći napretku društva. Na taj način čovek čini dobro i sebi.

Yoganatha:

7. Neki mudraci veličaju santi¹, a drugi sakti². Koji je, o Gospodaru, bolji način za uvećanje blagostanja društva?

Bhagavan:

8. Pomoću santi se pročišćuje um pojedinca, a sakti pomaže napredak društva. Društvo bi prvo trebalo uzdići kroz sakti, a potom uspostaviti mir.

Yoganatha:

9. O, Veliki Mudraču, koji bi vrhunski cilj na zemlji ljudsko društvo trebalo da postigne?

Bhagavan:

11. Bratstvo zasnovano na osećaju jednakosti je vrhovni cilj koji bi ljudsko društvo u celini trebalo da postigne.

11. Kroz bratstvo, vrhovni mir će preovladati među ljudskim bićima i tada će cela ova planeta, kao jedna porodica, biti na vrhuncu lepote i cvetanja.

12. Ovaj razgovor između Yoganathe askete i veličanstvenog Maharshija, vodio se petnaestog avgusta, 1917. godine.

Ovo je deseto poglavlje nazvano „O društvu” u Sri Ramana Giti, Nauci o Brahmanu i Spisu o Yogi, sastavljeno od Ramaninog učenika Vasishta Ganapati.

Jedanaesto poglavlje

O PODUDARNOSTI JNANE I SIDDHIJA

1.&2. U noći šesnaestog avgusta, pristupio sam Bhagavanu kada je bio sam, Učitelju, Velikom Mudracu, najeminentnijem od Prosvetljenih, koji uvek boravi u Sopstvu, čuvenog Ramanu, sada u ljudskom obličju, i slavio sam njegove vrline, kako da bih bio blagosloven jnanom, teškom za dostignuće.

3. „U tebi samom, ostvareno je vrhovno obitavanje u Sopstvu i najčistiji intelekt. Ti si nosilac sveg znanja, kao okean svih voda.”

4. O, nadaleko proslavljeni, još u samoj mladosti, u svojoj sedamnaestoj godini, dostigao si iskustvo Sopstva koje je nedostižno čak i yogijima.

5. Ko može opisati, O, Gospode, tvoje stanje Bivanja u kojem se svi vidljivi oblici pojavljuju kao puke senke?

6. Onima koji su izgubljeni u ovoj strašnoj samsari, bacani tamo–amo, boreći se da prevaziđu svoju veliku patnju, ti si beskrajno utočište.

7. O, Brahmane, kroz Bogom datu viziju, ja te gledam iznova i iznova, kao Subrahmanyu, najboljeg od Brahmanyas, u ljudskom obličju.

8. Gospode, nisi na Swamimaliu, ni na Tiruttani Bregu, niti na vrhu Venkatachala. Ti sada ne obitavaš u svetu, ti si u Arunachali.

9. O, Gospode, u drevnim vremenima podučavao si tajnama bhuma vidye1 Maharshi Naradu, koji te je služio kao učenik.

10. Poznavaoci Veda kažu da si ti Brahmarshi Sanatkumara. Učeni u agamas te proglašavaju za Subrahmanyu, najvećeg među Bogovima.

11. Samo se imena razlikuju, ne i ličnosti. Sanatkumara i Skanda su u suštini, samo sinonimi za tebe.

12. Jednom davno, rođen kao Kumarila, najbolji od Brahmina, ti si sada ponovo utemeljio dharmu iznetu u Vedama.

13. O, Bhagavane, kada je Jains uzrokovao pometnju u dharmi, ti si se spustio dole kao Jnanasambandha u Dravidadesa, i utemeljio put predanosti.

14. Sada si se opet vratio na zemlju, o, Slavni, da očuvaš pravo Znanje o Brahmanu, iskrivljeno od onih koji se zadovoljavaju samo teorijskim proučavanjem spisa.

15. Gospode, otklonio si mnoge sumnje koje su se pojavile kod učenika. Budi milostiv da razjasniš i ovu moju sumnju.

16. O, Gospode Munia, da li su jnana i siddhi uzajamno neusaglašene, ili među njima postoji neka veza.

17. Kad uzvišenog Ramanu Bhagavana upitah tako, on me pažljivo pogleda i reče:

18. „Onaj koji je čvrsto utemeljen u sahaja sthiti, ispoljava po samoj svojoj prirodi nenarušiv tapas svakog trenutka. Ne postoji inercija u sahaja sthiti.

19. Nenarušen tapas nije ništa do prirodan boravak u Sopstvu. Takvim neprekinutim tapasom, zrelost se produbljuje.

20. Sa takvom zrelošću, siddhi mogu vremenom da se ispolje, i ako je prarabdha takva, čak se i jnani može pozabaviti moćima.

21. Kao što Mudracu svet izgleda kao Sopstvo, tako se i igranje siddhijima ne smatra ničim drugim, do Sopstvo.

22. Ako prarabdha ne ide u tom smeru, Mudrac je, mada pun moći, uvek miran, kao okean bez talasa.

23. Boraveći u svom prirodnom stanju, on više ne traga ni za čim. Boravak u Sopstvu je celokupni zbir svih moći.

24. Tapas bez napora se naziva sahaja stanje. Kaže se da u tom stanju moći izvire iz mudrosti.

25. Onaj koji je trajno utemeljen u Sopstvu, mada okružen mnogima, svojim tapasom inspiriše i uliva poštovanje. On više nema potrebu za samoćom.

26. Oni koji misle da je jnana lišena moći, ne znaju ništa. Jnani boravi u svom istinskom stanju (Biću) koje je skup svih moći i sveobuhvatno savršenstvo.

Ovo je jedanaesto poglavlje nazvano „O podudarnosti Jnane i Siddhija” u Sri Ramana Giti, Nauci o Brahmanu i Spisu o Yogi, sastavljeno od Ramaninog učenika Vasishta Ganapati.

Dvanaesto poglavlje

O SAKTI

1. Devetnaestog dana, plemeniti Bharadwaja Kapali, veliki među učenima, pitao je Guru Ramanu.

Kapali:

2. O, Bhagavane, u svakodnevnom životu jnanija, kao i neznalice, primećuje se trojstvo subjekta, objekta i saznanja.

3. Koje su to osobine koje jnanija čine nadmoćnijim od neznalice? O, Gospode, budi milostiv i razreši ovu moju sumnju.

Bhagavan:

4. Za onog kojem subjekat nije različit od Sopstva, objekat i saznanje se takođe ne pojavljuju kao različiti od Sopstva.

5. Za onog, kome je usled prijanjanja subjekat različit od Sopstva, objekat i saznanje takođe izgledaju različiti od Sopstva.

6. Čak i u ovoj prividnoj različitosti, jnani opaža jedinstvo. Neznalica izgubljen u prividnim razlikama, smatra sebe izdvojenim.

Kapali:

7. O, Gospode, da li je to Biće, u kojem se pojavljuju ove razlike trojstva, svojstveno Sakti?

Bhagavan:

8. Dete, oni koji poznaju Vedantu, to Biće, u kojem se pojavljuju ove razlike trojstva, nazivaju svemoćnim.

Kapali:

9. Da li je božanska Sakti, o kojoj Vedantisti govore, pokretna ili nepokretna?

Bhagavan:

10. Dete, svet je oživeo samo usled pokretanja Sakti, ali, Stvarnost na kojoj počiva kretanje, uvek je mirna.

11. Taj pokret Sakti, koji počiva na nepokretnom (Stvarnosti), i koji je uzrok sveta, učeni nazivaju nestvarnom mayom.

12. Ovo kretanje se subjektu javlja kao stvarno. U suštini, ne postoji kretanje u Biću, o najbolji među ljudima.

13. Prividna razlika između Isware i Sakti nastaje iz (dualističke) vizije. Ako je vizija okrenuta unutra (ka izvoru), dvoje postaju Jedno.

Kapali:

14. Bhagavane, da li je ova aktivnost Isware, koja je uzrok ovom beskrajnom univerzumu, neprekidna? Molim te, prosvetli me.

Bhagavan:

15. Mada se Vrhovni kreće zbog svoje sopstvene vrhovne Sakti, on je u stvarnosti nepokretan. Samo Mudrac može razumeti ovu veliku misteriju.

16. Pokret je sam po sebi aktivnost, a ona se naziva Sakti. Vrhovna Ličnost je kroz svoju Sakti oblikovao sve što vidimo.

17. Postoje dve vrste aktivnosti: pravritti (manifestacija) i nivritti (povlačenje). Vedski tekst: „Gde je sve ovo postalo Atman”, odnosi se na nivritti.

18. Ipak, reč „sarvam” („sve ovo”) odnosi se na svet (viđen), za vreme dualističke vizije. Reč „abhoot” („je postalo”) podrazumeva neku vrstu aktivnosti.

19. Izraz „Atman po sebi” podrazumeva da se svakojake različite stvari koje su nastale iz Njega, moraju na kraju i vratiti u Njega.

20. O, najbolji među ljudima, bez Sakti Biće nije ostvareno. Sakti ima dva naziva, vyapara (aktivnost) i asraya (Osnova).

21. Učeni kažu da je delo stvaranja, održavanja i uništenja univerzuma vyapara (aktivnost). O, najbolji od ljudi, asraya (Osnova) nije ništa drugo do Biće.

22. Pošto je Biće samo po sebi sve, ono ne zavisi ni od čega. Onaj koji razume Sakti i kao aktivnost i kao Osnovu, on jedini Zna.

23. U stanju mirovanja ne može postojati razlika za Sat (Bitak). Ako je Satta drugačija od Sakti, onda ne može biti aktivnosti.

24. Ako bi, u vremenskom toku, trebalo da se dogodi veliko uništenje univerzuma, ova bi se aktivnost stopila; kao što je i bila, u Biće, u svakom slučaju.

25. Bez Sakti ne bi bilo ništa od ovih aktivnosti; ni stvaranja, ni razumevanja sačinjenog iz trojstva (subjekta, objekta i saznanja).

26. Transcedentalna Sakti je poznata po dva imena; Biće kao Osnova i Biće kao aktivnost, zbog procesa stvaranja.

27. Najbolji od ljudi, onima koji smatraju da je aktivnost oznaka za Sakti, neko mora da ukaže da postoji određena Vrhovna Stvarnost kao Osnova.

28. Tu osnovu, vrhovnu Stvarnost, neki nazivaju Sakti, neki Biće, neki Brahman, a neki pak Ličnost.

29. Postoje dva puta, dete, kojima se Istina poima. Označena nazivima svojih osobina, ona se samo neposredno doživljava kao stvarnost.

30. Ipak, znanje o Biću može biti spoznato na dva načina: kroz njegovu aktivnost; ili doživljavajući ga kao takvog; to jest (indirektno) kroz njegove osobine ili (direktno) u bivanju jedinstva sa njim.

31. Za Biće se kaže da je Osnova, moje dete, a aktivnost njegova osobina. Razumevajući kroz aktivnost suštinu aktivnosti, pojedinac postaje nepokolebljivo utvrđen u Osnovi.

32. Biće ide sa osobinama. Osobine idu uz Biće. Odnos između njih je, kažu, odnos identiteta.

33. Time što se Biće poima samo po svojim osobenostima, aktivnošću, ono je uvek aktivno.

34. Aktivnost nije drugo do Biće, ako zaista vidite. Sve ovo znanje o razlikama je imaginarno.

35. Ova kreacija, nazvana igrom Sakti, samo je ideja Isware. Ako se ideja transcendira, samo Biće ostaje.

Ovo je dvanaesto poglavlje nazvano „O Sakti” u Sri Ramana Giti, Nauci o Brahmanu i Spisu o Yogi, sastavljeno od Ramaninog učenika Vasishta Ganapati.

Trinaesto poglavlje

ŽENA DOSTOJNA SANNYASE

1, 2, & 3. Svetlost meseca Atreya, venčane u Vasishta lozi, majka istrajnog poznavaoa Brahmana Mahadeve, savršena žena, odana služanju svetu i praktikovanju velike Sri Vidye, uzdizana od mudraca, prvi Guru južno od Vindhya od Tara Vidya, moj prijatelj u tapasu Visalakshi od velike slave;

4. Ona je preko mene uputila dva pitanja mudracu Ramani, prijatelju celog univerzuma:

5. „Da li sastra zabranjuje ženi koja boravi u Sopstvu da napusti kuću i postane asketa, ako okruženje remeti njen mir?”

6. Kad žena oslobođena za života napusti telo, da li je ispravno kremirati ga ili sahraniti?”

7. Bhagavan, veliki Mudrac, poznavalac značenja svih spisa, saslušao je ova dva pitanja i izneo svoj zaključak:

8. „Pošto u sastri ne postoji takva zabrana, nema ničeg pogrešnog ako žena koja boravi u Sopstvu i potpunoj mudrosti, postane asketa.

9. Mukti i jnani su isto i za muškarce i za žene. Telo žene oslobođene za života je hram, i ne treba ga kremirati.

10. Ono što zlonamerni tvrde da prati kremiranje tela muškarca oslobođenog za života, pratiće i kremiranje tela žene oslobođene za života.”

11. Mudri Ramana Maharshi rasvetlio je pitanja koja se odnose na ženu jnanija, dvadeset prvog avgusta, 1917. godine.

Ovo je trinaesto poglavlje nazvano „Žene dostojne Sannyase” u Sri Ramana Giti, Nauci o Brahmanu i Spisu o Yogi, sastavljeno od Ramaninog učenika Vasishta Ganapati.

Četnaesto poglavlje

JIVAN–MUKTI

1.&2. U noći dvadeset prvog dana avgusta, 1917. godine, mudri Bharadwaja Vaidarbha, rođen od Sivakula porodice, veliki među učenima, veoma vešt u govoru, pitao je Maharshija o Jivanmukti. Slušajući ovo, Maharshi je odgovorio:

3. Jivanmukti je postojano boravljenje u Biću, netaknutom od spisa, ideja, reči.

4. Ne postoje razlike u prajnani (transcedentalnoj svesnosti). Mukti je samo jedna. Onaj koji je oslobođen dok je još u telu, naziva se Jivanmukta.

5. Ne postoji razlika između iskustva Jivanmukte i onog koji po uputstvima spisa stiže do Brahmaloke i tako biva oslobođen.

6. Istovetno sa gore pomenuta dva iskustva, je iskustvo Mahatme čija se prana utapa (unutar čistog Bića) dok je još u telu, na sličan način kao i za vreme umiranja.

7. Boravljenje u Sopstvu je isto za sve, prestanak ropstva je isto za sve; postoji samo jedna vrsta mukti. Razlike između mukti se pojavljuju samo u umovima drugih.

8. O, najbolji među ljudima, životna energija Mahatme koji boravi u Sopstvu i koji je oslobođen za života, apsorbuje se u Sopstvo dok je još ovde, u telu.

9. U nekim slučajevima, zahvaljujući zrelosti tapasa, Jivanmukta može vremenom dostići telesnu neosetljivost, iako ostaje u telu.

10. Sa daljim sazrevanjem moguće je čak i nestajanje fizičkog obličja. Prebivajući kao čista Svesnost, takva moć ga može preneti gde god zaželi.

11. O, najbolji među ljudima, ove dve moći tela se mogu steći za kratko vreme, uz pomoć božanske milosti.

12. Razlike u siddhima ne ukazuju na različitost u konačnom oslobođenju. Onaj koji boravi u Sopstvu je mukta, bio u telu ili ne.

13. Onaj koji dospeva do viših svetova kroz (sushumna) nadi, i duž staze Archis, dostiže oslobođenje odmah pomoću snage prosvetljenja koja se u tim svetovima rađa.

14. S predanom Ljubavlju, sazrelog uma, dostizanje najvišeg cilja (kroz nadi) ostvaruje se uz pomoć božanske milosti.

15. On može po volji lutati svim svetovima, preuzimati različita obličja, i čak darivati milost drugima.

16. Neki mudraci kažu da je Kailasa zemlja oslobođenih, drugi kažu da je to Vaikunta, ili pak neki predeo Sunca.

17. O, učeni, kao sve planete, i ovi svetovi oslobođenih se takode projektuju na Biće, kroz čudesnu moć Sakti.

Ovo je četrnaesto poglavlje nazvano „Jivan–mukti” u Sri Ramana Giti, Nauci o Brahmanu i Spisu o Yogi, sastavljeno od Ramaninog učenika Vasishta Ganapati.

Petnaesto poglavlje

O SRAVANI, MANANI,
NIDIDHYASANI

1. O, Gospode, najveći među mudracima, šta se podrazumeva pod sravanom, mananom, nididhyasanom?
2. Pošto sam ga to upitao, Sri Bhagavan, najbolji od poznavaoaca Brahmana, govorio je pred okupljenim učenicima, jutra, dvadeset drugog dana avgusta, 1917. godine.
3. Neki kažu da je sravana slušanje Učitelja koji tumači i komentariše značenje vedskih tekstova.
4. Drugi kažu da je sravana takođe slušanje Učitelja koji poznaje Atmana, i na sopstveni način, svojim rečima objašnjava prirodu Bića.
- 5&6. Slušanje Veda, učiteljevih reči, ili bez toga, ali zahvaljujući zaslugama stečenim u prošlim životima, kada se Srce oglasi kao koren „ja” misli, u odvojeno—sti od tela i uma, tada je to istinska sravana.
7. Manana je, po nekima, istraživanje značenja sastri. U stvari, ona podrazumeva ispitivanje Bića (Sopstva).
8. Neki kažu da je intelektualno ubeđenje o identitetu Brahmana i Atmana, bez sumnji i nerazumevanja, nididhyasana.
9. Međutim, čisto teorijsko poznavanje ovakvog identiteta, slobodnog od sumnji i nerazumevanja, samo po sebi ne podrazumeva iskustvo.
10. O, Vasishta, obe, sumnja i nerazumevanje se mogu odstraniti samo iskustvom, a ne proučavanjem spisa.
11. Spisi raspršuju sumnju i nerazumevanje onog koji ima veru. Kada vera samo malo oslabi, one će se opet pojaviti.
12. O, Vasishta, obe se iskorenjuju samo iskustvom Bića (jednom za svagda). Otud se postojano boravljenje u Biću naziva nididhyasana.
13. Kada nečiji um luta, moje dete, bez postojanog boravljenja u Biću, čak se i proučavanje stotina spisa ne može porediti sa direktnim, trenutačnim bljeskom spoznaje.

14. O, veliki Kaundinya, kada postojano boravljenje u Biću postane prirodno i nenaporno, ovo je zaista konačna sloboda i vrhovno stanje, koje se naziva direktna realizacija.

Ovo je petnaesto poglavlje nazvano „O Sravani, Manani, Nididhyasani” u Sri Ramana Giti, Nauci o Brahmanu i Spisu o Yogi, sastavljeno od Ramaninog učenika Vasishta Ganapati.

Šesnaesto poglavlje

O BHAKTI

1. Jednom upitan o bhakti, najbolji od ljudi, veliki zaštitnik, Bhagavan Ramana Maharshi, reče ovako:
2. Sopstvo je drago svima. Ništa nije toliko drago. Ljubav, nesalomiva i večna poput toka reke, naziva se bhakti.
3. Kroz Ljubav, Mudrac zna da Bog nije ništa drugo do njegovo Sopstvo. Mada obožavalac, s druge strane vidi Njega kao različitog od sebe, ipak se i on, takođe, utapa i boravi u Sopstvu.
4. Ljubav, koja teče kao potok ka Vrhovnom Gospodu, nepogrešivo vodi um u čisto Biće, čak i ako takva želja ne postoji.
- 5.&6. Čak i obožavalac koji smatra sebe odvojenim, ograničenim, skromnog znanja, ali ipak imajući želju za oslobođenjem od patnji, prihvati Sveprisutnu Stvarnost kao datu od Boga i obožava je – na kraju će postići To.
7. O, najbolji među ljudima, čovek daje imena i oblike Bogu, ali kroz ta imena i oblike on ih transcendirira.
8. Kada bhakti postane savršena, samo jednom čuti o Stvarnosti je dovoljno da se dobije savršeno Znanje.
9. Bhakti koja ne teče poput reke, naziva se nepostojanom. Čak će i ona, tokom vremena, postati savršena.
10. Ostvarenjem Vrhunskog cilja, bhakti se neće zaustaviti. On će istrajati u ljubavi prema Bogu zarad večnog blaženstva.
11. Bhakti, čak i kada je praćena željom, ne prestaje pri ostvarenju te želje. Vera u Vrhovnu Ličnost buja i uvećava se i dalje.
12. Tako rastući, bhakti tokom vremena postaje savršena. Pomoću savršene bhakti, kao i jnane, pojedinac se utapa u okean (čistog) svesnog Postojanja.

Ovo je šesnaesto poglavlje nazvano „O Bhakti” u Sri Ramana Giti, Nauci o Brahmanu i Spisu o Yogi, sastavljeno od Ramaninog učenika Vasishta Ganapati.

Sedamnaesto poglavlje
O POSTIZANJU JNANE

1. Dana dvadeset petog avgusta, 1917. godine, Vaidarbha najbolji među učenima, ponizno se poklonio pred Mudracem i ponovo ga upitao.

Vaidarbha:

2. Da li se jnana ostvaruje postepeno, malo po malo, dan za danom? Ili, kao sunce obasjava sve istovremeno, u svojoj punini?

Bhagavan:

3. Jnana se ne ostvaruje postepeno, malo po malo, dan za danom. Ona će zablistati u svojoj veličini onda, kada duhovna vežba postane savršena.

Vaidarbha:

4. Bhagavane, za vreme prakse um neprestano luta. Da li se unutrašnje povlačenje uma naziva jnana?

Bhagavan:

5. O, učeni, ako se um jednom okrene unutra, a onda opet odluta, to je samo vežba. Međutim, jnana je iskustvo koje se nikada ne gubi.

Vairabdha:

6. O, najbolji od Mudraca, veliki učenjaci su u spisima pomenuli nekoliko stupnjeva jnane. Kako ih uskladiti?

Bhagavan:

7. O, mudri, svi stupnjevi jnane, kao i razlike u mukti su samo u umovima drugih. Za one koji znaju, jnana je samo jedna.

8. Prateći pokrete jnanijevog tela, opažanjem (i umom) koje je određeno prarabdhom, učenjaci su ti koji izmišljaju stepene. U stvarnosti oni u jnani ne postoje.

Vaidarbha:

9. Da li će jednom postignuta Samospoznaja, uništitelj sveg neznanja, nestati, ako zbog vezanosti dođe do ponovnog klijanja neznanja?

Bhagavan:

10. O, Svetlosti Bharadwaja loze, jednom dostignuta samospoznaja, suprotna neznanju, nikada ne može biti izgubljena.

Ovo je sedamnaesto poglavlje nazvano „O postizanju Jnané” u Sri Ramana Giti, Nauci o Brahmanu i Spisu o Yogi, sastavljeno od Ramaninog učenika Vasishta Ganapati.

Osamnaesto poglavlje

O SJAJU UZVIŠENIH

1. Bhagavan Ramana, rođen u velikoj lozi Parasara, sin besprekornog Sundara Pandita, prekrasnih očiju, nežnim kao lotosov cvet, donosi slavu zemaljskim Bogovima.
2. Stanovnik Asrama na Arunachali, postojan i besprekoran Paramahansa, preuzima na sebe zadatak, iz milosrđa, ali uvek utemeljen u večnom (neuništivom) Atmanu.
3. Njegove reči raspršuju svu sumnju. Njegov hitar pogled kao Ankusa, dovodi pod kontrolu pobesnelog slona, pomahnitali um. On uvek dela za dobrobit drugih i sasvim je ravnodušan prema potrebama svoga tela.
4. Njegovo telo blista kao zreli mango. Apsolutni gospodar treperavih čula, on je venčan sa besmrtnim Vallijem¹, koji je čista svesnost. U malo reči, on prenosi suštinu svih spisa.
5. On otklanja neznanje svojih obožavalaca, kao blistavi zraci Sunca tamu noći. On je neiscrpan rudnik božanskih osobina.
6. U govoru je izuzetno nežan, pogleda mirnog i saosećajnog; njegovo lice je kao lotos u punom cvatu; um mu je poput prozračne mesečine po danu. On svetli u Srcu kao Sunce na nebu.
7. Neumoljiv prema svom telu, isključiv u nadgledanju discipline, potpuno ravnodušan prema uživanju čula, on je Mudrac bez ljutnje ili želja, obasipajući oko sebe radost čistog blaženstva.
8. Oslobođen zabluda, pohlepe, uznemirujućih misli i zavisti, on je večno blistav. On uvek pomaže drugima da pređu more Postojanja, ne očekujući za to zahvalnost.
9. Kada je Ganapati govorio: „Majka je moja”, i stupio pod okrilje Parvati, Kumara mu je oštro odgovorio: „Nije važno, Otac je moj”, i otišao je pod Sivino okrilje, darovan Njegovim poljupcem u čelo. Ramana je veličanstvena manifestacija ovog Kumare, koji je kopljem probio Krauncha Breg.
10. On je ovaploćenje mističnog značenja mantre „Om vachadbhuvē namah”¹
11. Asketa bez danda¹, ipak je on Danda–pani². On je Taraka³ za prelazak preko mora patnje, pa ipak je neprijatelj Tarake⁴. On se odrekao Bhave⁵, a ipak je neprestani obožavalac Bhave⁶. On je hamsa⁷, pa ipak bez prianjanja za manas⁸.
12. Mirniji od Zlatnog Brega (Meru); nedokučiviji od okeana; strpljiviji od Zemlje, Majke svega; uzor samokontrole; daleko čak i od najmanje senke uznemirenosti.

13. Obasipajući milost kao prijatelj plave lili (meseć); svetao kao gospodar lotosa (sunce), prisustvom u Brahmānu (stanju čistog Bića), on podseća čoveka na njegovog Tvorca (Oca)⁹ pod banyan drvetom. Postojan kao stena je ovaj moj mlađi brat¹⁰.

14. Čak i sada, u hiljadulatičnom lotosu njegove glave, sija Devasena¹¹, umilnog pogleda i bistrih misli, a opet slobodan od najsuptilnijih primamljivosti želja. Takav, domaćin kuće, ipak je on Kralj asketa.

15. Davalac milosti (blagoslova) obožavateljima, učitelj čak i velikom Ganapatiju, Gospodaru mantri; kao nebesko drvo, on ublažava patnju onih koji traže senku njegovih stopala.

16. On je reinkarnacija (Kumarila) Bhatta, hvaljenog od grupe učenih, autor „Tantra Vartika”, eliksira Veda, briljantan, od rođenja obdaren blistavim idejama, rasvetljava učenje same Vedante.

17. On je Učitelj koji je komponovao „Arunachala Pancha Ratna” (Pet himni o Arunachali), same suštine vedskog učenja, u formi sutre¹, tumačeći u njima sveobuhvatna skrivena značenja.

18. Mada nije obučavan u jeziku bogova (Sanskrit), i ne poznaje poeziju, on je ipak autor dela u kojima niz sjajnih ideja prate nadahnutu formu (izraz).

19. Pa opet, njegova bezgranična uzvišenost predstavlja ponovni dolazak² Učitelja-pesnika, drugi put iznedrenog tamilskog deteta, koje, napajajući se mlekom Majke univerzuma, peva i pleše u slavu Sive.

20. Ovo je treće pojavljivanje Boga³ ovde na zemlji, koji je od davnina probio Krauncha Breg. Sada je došao da svojim živim primerom boravka u Brahmanu nadjača tamu uma.

21. On je slavni pesnik tamilskog jezika, obožavanom od Agastye i drugih mudraca. Večno Svetlo Vrhovnog, on posmatra sopstvenim unutarnjim svetlom, nevoden od Gurua.

22. U dečaku, prostom čuvaru krava, majmunu ili psu, nitkovu, učenjaku ili obožavaocu, u svemu, on vidi isto Biće, bez najmanje razlike.

23. Pun moći, pa ipak pun tišine; pun predanosti, pa ipak bez vezanosti, lišen naklonosti, a opet voleći ceo svet; manifestovan Bog, pa ipak skromnog ophođenja.

24. Ostavljajući poruku: „Ovo ide svom Ocu. Neka se za mnom ne preduzima nikakva potraga”, napustio je dom i stigao pred stopalo Arunachale.

25. Bhagavana Ramanu, tako srećno darivanog obiljem najdivnijih osobina, Amritanatha Yatindra skromno je pitao o neograničenoj slavi siddhasa.

26. Njemu je Sri Bhagavan, stanovnik Svetog Brega odgovorio: „Slava siddhase prevazilazi svako zamišljanje. On je jednak samom Sivi. Zaista, oni su obličja samog Sive koji imaju moć da usliše svaku molitvu.”

Ovo je osamnaesto poglavlje nazvano „O sjaju uzvišenih” u Sri Ramana Giti, Nauci o Brahmanu i Spisu o Yogi, sastavljeno od Ramaninog učenika Vasishta Ganapati.